Non Solus

24 april 2022

De helft van de hele waarheid

Wij leven ons leven op een chaotisch lijkende planeet. Een rond draaiend bol. Een bol die kantelend ook in een jaar tijd rond de zon draait. Het is te rangschikken onder ons zonnestelsel, waarvan er nog meer dan velen zich in het heelal bevinden. Dank zij dat er water op ons planeetje is, bestaat er ook leven. Gewone stervelingen zoals ik mij daartoe reken, snappen weinig hoe dat alles almaar door blijft bestaan, en gaan. Het wordt nog onbegrijpelijke als we bij mooi weer de Hemel gaan begluren. Die Hemel heeft een kleurtje en daardoor kunnen wij de Hemel zien. Althans dat denken wij zo. Het leuke is dat de afstand tot die blauwe Hemel overal op onze planeet kijkende even ver weg is. Bij de nacht met een wolkeloze Hemel branden er miljoenen lampjes, dat zijn sterren. De Hemel zelf is donker en lijkt in de nacht verder weg dan over dag. Het schijnt een waar verhaal te zijn dat al die sterren rond de poolster draaien. Dat alles noemen ze het heelal.

Er zijn al eeuwen mensen die met speciale glaasjes, gekleurd, vergrotend en met hulp van elektronica heel ver in dat heelal kunnen kijken. En hun bevindingen publiceren. Die noemen wij geleerden. Gewone stervelingen zoals ik snappen daar nog steeds niet veel van. Wel wordt duidelijk hoe enorm groot indrukwekkend dat alles is. Tegelijkertijd het besef dat er iets of zoiets als oneindig is. Of komt het oneindige in een eindige cirkel weer bij ons terug.

Dan zijn er ook nog mensen die in de publicaties van de geleerden neuzen, met flinke neuzen. Zij zijn goed in het verhalen maken dat zij ook niet begrijpen maar wel de schijn geven van het te weten. Zij staan in rijen bij de dagelijks weerkerende talkshows de welke in een uur tijd soms wel zes

grote natuurkundige overkomingen de revue laten passeren. Terug naar de gewone mensen zoals u en ik.

Toch kijk ik anders naar het vermeende heelal dan 25 jaar terug. Dank zij de wetenschappers die eindeloos werken aan dat eindeloze heelal. Zo kijk ik ook, dank zij de wetenschappers naar de ontluikende natuur, zo dicht bij mijn huis, de straat, het plantsoen, de mensen om mij heen. Ik begin iets te snappen van de oneindige verscheidenheid van de plantjes, de bomen de insecten, de vogels, de mensen. Als groepen lijken zij op elkaar, maar binnen de soort is ieder exemplaar weer anders. Wonderlijk dat is het wel. Bij de dingen die wij maken, auto's, fietsen, gebruik voorwerpen is een merk auto en alle gemaakte attributen in haar soort gelijk. De onderdelen passen. In China, gemaakt of ergens in Europa, het past op elkaar. De meter is de meter, de kilo is de kilo, waar ook ter wereld. De bekende bioloog, Midas Dekkers, voor u en mij : "De Bioloog", behandeld in zijn boek: "Wat loopt daar", waarom in de natuur niets gelijk is en onze producten wel gelijk zijn. Een aanrader. *

Ik heb geen verklarende talkshows van te weinig wetende deskundigen nodig.

Ik blijf mij verbazen over het dicht nabije wat in veelheid meer dan veel is en in haar oneindigheid nog lang niet te overzien is. Heeft u dat ook wel eens?

Nicolaas Overbeeke Nieuwerkerk aan den IJssel

- **Midas Dekkers. "Wat loopt daar".**
  Een biologische kijk op rassen ISBN 978 90 450 41537
  Uitgeverij Atlas Contact Amsterdam